

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Ἔτος ΚΓ"
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1273

Τοῦ προφήτου Ἡλίου
20 Ἰουλίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης

Θαύματα τῆς προσευχῆς

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζει ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀγίους τῆς πίστεώς μας, ὁ ἔνδοξος προφήτης Ἡλίας. Ἔζησε πρὸ Χριστοῦ, ἀλλὰ εἶνε καὶ «ὁ δεῦτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ» (ἀπολυτ.). Εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς πλέον δημοφιλεῖς ἀγίους· πολλοὶ φέρουν τὸ ὄνομά του, σὲ πολλὰς κορυφὰς εἶνε κτισμένα ἐκκλησάκια ἐπ' ὀνόματί του, καὶ πολλὰ χωριά ἐορτάζουν τὴ μνήμη του.

Νὰ διηγηθοῦμε τὸν βίον του; Χρειάζεται ὥρα κ' ἐσεῖς δὲν ἔχετε τώρα πολλὴ ἀντοχή. Γιὰ νὰ μὴ σὰς κουράζω, θὰ πῶ μερικὰ πράγματα οὐσιώδη ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ προφήτου Ἡλίου. Ἐν ἀναφέρω **τρία θαύματα**, ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔκανε.

● Τὸ ἓνα εἶνε, ὅτι κάποτε μὲ τὴν προσευχὴ του ἐγίνε ἀνομβρία κ' ἔπεσε **πείνα** στὴν Ἰουδαία. Πείνασε κι ὁ ἴδιος – γιατί καὶ οἱ ἅγιοι πεινοῦν. Πῆγε σ' ἓνα χωριὸ καὶ τοῦ ἔκλεισαν ὅλοι τὶς πόρτες. Μόνο ἓνα σπίτι, μιὰ καλύβα, ἄνοιξε. Ποιὸς ἔμενε ἐκεῖ, κανένας πλούσιος; Μιὰ φτωχιά χήρα μὲ τὰ παιδιὰ της. Αὐτὴ τὸν δέχτηκε. Δὲν εἶχε τίποτα νὰ τὸν φιλοξενήσῃ· μόνο μιὰ φούχτα ἀλεύρι καὶ λίγο λάδι. Ἐν τούτοις δὲν ἀρνήθηκε. Μόλις τὸν εἶδε — καὶ δὲν ἤξερε ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ γεροντάκος —, λέει Πέρασε μέσα, γέροντα. Ἀμέσως πῆρε τὸ ἀλεύρι, τὸ ζύμωσε, ἔκανε πίττα καὶ τοῦ ἔδωσε νὰ φάῃ, ποὺ ἦταν κουρασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία. Αὐτὰ ἐγίναν στὰ Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας. Κι ἀπὸ τότε — ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμά τους, ἐμεῖς πιστεύουμε —, ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη πλέον στὸ σπίτι τῆς χήρας **δὲν ἔλειψε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ λάδι** (βλ. Γ' Βασ. 17,8-16).

Τί σημαίνει αὐτό; Ὅπου εἶνε ἡ **εὐλογία** τοῦ Θεοῦ, τὰ πάντα εἶνε πλούσια. Μπορεῖ νὰ ἔχῃς ἀπέραντα χωράφια, ἀμπέλια καὶ ἐλαιοστάσια, μπορεῖ νὰ ἔχῃς σακκιά ἀπὸ λίρες καὶ ἀργύρια, μπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃς ὅλα, καὶ νὰ πεθάνῃς ἀπο-

τὴν πείνα· καὶ μπορεῖ νὰ ἔχῃς μιὰ φούχτα ἀλεύρι, λίγη γῆ, μιὰ γλάστρα χῶμα, κι αὐτὸ νὰ σὲ θρέψῃ, ἀρκεῖ νὰ εὐλογήσῃ ὁ Κύριος. Αὐτὰ δὲν εἶνε λόγια, εἶνε γεγονότα. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει: «*Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ*» (Ψαλμ. 33,11 καὶ ἀποκτ.). Τὸ πᾶν λοιπὸν εἶνε ἡ εὐλογία. Μερικοὶ ὑπερεκτιμοῦν τὴν ἐργασία· ἀλλὰ παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐργασία εἶνε ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Τὸ ἄλλο θαῦμα. Ἐνῶ στὸ σπίτι τῆς χήρας εἶχαν ἀλεύρι καὶ λάδι, στὴν ὑπόλοιπη χώρα ἔπεσε πείνα, διότι εἶχε νὰ βρέξῃ τρισήμισι χρόνια. Ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς Ἀχαάβ συγκέντρωσε τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ στὸ Καρμήλιο ὄρος, κ' ἐκεῖ ὁ προφήτης Ἡλίας τοὺς ἤλεγξε γιὰ τὴν ἀστάθειά τους. Ἔως πότε, λέει, ἐσεῖς θὰ κουτσαίνετε κι ἀπὸ τὰ δύο πόδια; Ἄν εἶνε ἀληθινὸς ὁ Θεὸς μας, τότε ἀκολουθήστε αὐτόν· ἂν εἶνε ἀληθινὸς ὁ Βάαλ (τὸ εἶδωλο), τότε ἀκολουθήστε ἐκείνον. Τὸν ἄκουγαν ἀμίλητοι· πῶς νὰ δικαιολογηθοῦν; Τότε τοὺς εἶπε: ἔμεινα μόνος νὰ κηρύττω τὸν ἀληθινὸ Θεό, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἐγίναν χίλιοι σχεδόν. Σήμερα λοιπὸν **θὰ δοκιμάσουμε** ποιὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός. Φέρτε δυὸ βόδια καὶ ἄς διαλέξουν αὐτοὶ ὅποιο θέλουν, ἄς τὸ ἐτοιμάσουν γιὰ θυσία κι ἄς τὸβάλουν πάνω στὰ ξύλα, ἀλλὰ φωτιά νὰ μὴβάλουν. Κ' ἐγὼ θὰ ἐτοιμάσω γιὰ θυσία τὸ ἄλλο καὶ δὲ θὰβάλω φωτιά. Κι ἄς παρακαλῆτε σεῖς τὸ θεὸ σας, κ' ἐγὼ θὰ ἐπικλεσθῶ τὸν Κύριο τὸ Θεό μου. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ θ' ἀκούσῃ καὶ θὰ ρίξῃ φωτιά νὰ κάψῃ τὸ μοσχάρι, αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός.

Συμφώνησαν. Οἱ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης ἔστησαν θυσιαστήριο, ἔβαλαν πάνω τὸ ἓνα μοσχάρι, καὶ παρακαλοῦσαν καὶ φώναζαν «Ἄκουσέ μας, Βάαλ». Ἐγίνε μεσημερὶ, ἐγίνε βράδυ, τι-

ποτα. Ἀποδείχτηκε ψεύτικος ὁ θεὸς τους. Μετά, ἔρχεται ὁ Ἥλιος. Στήνει καθαρὸ θουσιαστήριο, βάζει ξύλα καὶ τὸ βόδι ἐπάνω κομματιασμένο, καὶ λέει στοὺς ἄλλους νὰ ρίξουν τρεῖς φορές νερὸ ἐπάνω (γιὰ νὰ μὴ μείνη ὑποψία ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ ἴχνος φωτιάς). Καὶ μόλις ἔκανε τὴν προσευχή του, ἔπεσε φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ἔκαψε καὶ τὸ μοσχάρι ὅλο, καὶ τὰ ξύλα, καὶ τὶς πέτρες, κ' ἔγλειψε ἀκόμα καὶ τὸ νερό! Δὲν ἔμεινε τίποτε. Τότε ὅλοι πίστεψαν, ὅτι **ἀληθινὸς Θεὸς εἶνε μόνο ὁ Κύριος**. Ἀμέσως ὁ προφήτης Ἥλιος δίνει διαταγή: Πιάστε ὅλους τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, τοὺς παπᾶδες τῆς εἰδωλολατρίας. Καὶ τοὺς κατέβασε στὸ χεῖμαρρο Κισσῶν, κ' ἐκεῖ —φοβερό— τοὺς ἔσφαξε ὅλους (ἔ.ά. 18,19-40).

● Ἄς ἐπιστρέψουμε τώρα στὸ σπίτι τῆς χήρας πάλι. Τί γίνεται ἐκεῖ; Μιὰ μέρα **τὸ παιδί** τῆς ἔπεσε σοβαρὰ ἄρρωστο καὶ **πέθανε**. Ἡ μάνα λέει στὸν προφήτη Ἥλία: —Ἦρθες στὸ σπίτι μου γιὰ νὰ ἐλέγξης τὶς ἀμαρτίες μου καὶ νὰ θανατώσης τὸ γυιό μου; —Δός μου τὸ γυιό σου, τῆς εἶπε ἐκεῖνος. Τὸν πῆρε στὸ ὑπερῶο, τὸν ξάπλωσε στὸ κρεβάτι, κι ἀφοῦ προσευχήθηκε στὸν Κύριο ἐμφύσησε τρεῖς φορές στὸ παιδί, καὶ τότε —ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ὑπάρχει Θεὸς καὶ διὰ τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων κάνει θαύματα— τὸ παιδί **ἀναστήθηκε**. —Τὸ βλέπω ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, εἶπε ἡ χήρα (ἔ.ά. 17,17-24).

Λίγα σὰς εἶπα γιὰ τὸν προφήτη Ἥλία. Ἐνα ἀκόμη θὰ προσθέσω. Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ φύγη ἀπὸ τὸν κόσμον, δὲν πέθανε ὅπως ἐμεῖς. Καθὼς περπατοῦσε, ἔνα ἀμάξι πύρινο τὸν πῆρε καὶ τὸν ὑψωσε ψηλά. **Ζῆ ἀκόμη** ὁ προφήτης Ἥλιος. Εἶνε κάπου κρυμμένος, σὲ κάποια γωνιά τοῦ σύμπαντος. Καὶ **τὸν περιμένουμε νὰ ἔρθη πάλι**. Ἔσεῖς δὲν τὸν φοβάστε τὸν προφήτη Ἥλία γιατί εἶστε ἅγιοι, ἔτσι φαίνεται ἐγὼ τὸν φοβοῦμαι. Εἶνε ἀστροπελέκι ἐναντὶον τῶν ἀμαρτωλῶν, τῶν πόρνων, τῶν μοιχῶν, τῶν βλασφημῶν, τῶν ἀθέων, τῶν αἰσχυρῶν, ὄλων τῶν ἀμετανοήτων. Ὁ λόγος του καίει. Εἶνε «ὁ δεῦτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ», ὁ πρόδρομος τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου. Καὶ **ἡ δευτέρα παρουσία** τοῦ Κυρίου πλησιάζει, ἔρχεται! **Τὰ σημάδια** εἶνε πολλά. Εἶνε γεγονότα, ποῦ θὰ προηγηθοῦν τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, προτοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ προφήτης Ἥλιος.

Ἐνα σημάδι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων εἶνε, ὅπως εἶπε ὁ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅτι θὰ γίνονται **σεισμοί**, τρομεροὶ σεισμοί (βλ. Ματθ. 24,7

κ.ά.). Καὶ γίνονται συχνὰ σεισμοί. Ἄλλο σημάδι εἶνε αὐτὸ ποῦ εἶπε ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ὅταν τὸν ρώτησαν —Πότε θὰ ἔρθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου; ἀπήντησε: —Ὅταν δῆτε τὶς γυναῖκες **γυμνές** στὸ δρόμο. Καὶ τὸ βλέπουμε πράγματι. Γυμνές κυκλοφοροῦν, βρώμισε ὁ κόσμος: καὶ μέσ' στὴν ἐκκλησία ἀκόμα τολμοῦν καὶ ἔρχονται γυμνές. Σημάδι ἀκόμα εἶνε τὰ **διαζύγια**, τὰ ὁποῖα αὐξήθηκαν, ἐνῶ παλαιότερα τὸ διαζύγιο ἦταν ἄγνωστο καὶ μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη χῳρίζε τὸ ἀνδρόγυνο. Ἐνα ἀκόμη σημάδι, ποῦ παρουσιάστηκε, εἶνε **τὸ 666**. Βγήκε ὁ διάβολος καὶ σφραγίζει. Σὲ λίγο θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ πάρουμε τὴ σφραγίδα του, τὶς καινούργιες ταυτότητες μὲ τὸ 666. Ἀλλὰ σὰς εἰδοποιῶ: κανεὶς νὰ μὴν πάρῃ τέτοια ταυτότητα. Αὐτὰ εἶνε σημεῖα τῶν καιρῶν. Πουλήστε τὸ ποικάμισό σας καὶ ἀγοράστε Ἀποκάλυψη καὶ διαβάσετε. Ὅσα εἶνε γραμμένα ἐκεῖ, θὰ γίνουν.

Μέσ' στὰ σπίτια σας νὰ ἔχετε φόβο Θεοῦ. Πῶς θὰ σωθοῦμε; Μὲ τὴν **προσευχή**. Μὲ ποιὰ προσευχή; Ὅχι προσευχή νεκρά, ἀλλὰ ζωντανή, ποῦ νὰ βγαίνῃ μέσ' ἀπὸ τὰ δάκρυα. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια τὰ εὐλογημένα ἔρχονταν οἱ Χριστιανοὶ στὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄκουγαν μὲ κατάνυξι. Σήμερα καταντήσαμε ἐκκλησία νεκρά. Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια στὶς ραχοῦλες τῆς πατρίδος μας κατοικοῦσαν ἅγιοι ἄνθρωποι. Καὶ τί ἔκαναν; Βράδιαζε; Προτοῦ νὰ κοιμηθοῦν, πατέρας, μάνα, ἑφτά - ὄχτῳ παιδιὰ γονάτιζαν κ' ἔκαναν τὴν προσευχή τους στὸ Θεό. Δεῖξτε μου σήμερα μιὰ οἰκογένεια ποῦ κάνουν προσευχή ὅλοι μαζί! Χάσαμε τὴν ἐννοια τοῦ Θεοῦ. Ποῦ εἶνε ἡ προσευχή, ἡ οἰκογενειακὴ προσευχή; ποῦ εἶνε τὰ δάκρυα, ἡ κατάνυξις; ποῦ εἶνε ἡ ἐξομολόγησις καὶ ἡ θεία κοινωνία; ποῦ εἶνε ἡ ἐλεημοσύνη; ποῦ εἶνε τὰ μεγαλεῖα ποῦ εἶχε ἡ φυλή μας;

Γι' αὐτὸ σὰς συμβουλεύω νὰ πάρετε Εὐαγγέλιο καὶ Ἀποκάλυψη, νὰ διαβάσετε ὅλοι, ἄντρες καὶ γυναῖκες: καὶ νὰ κάνετε προσευχὴ νύχτα - μέρα, πρῶτῃ μεσημέρι βράδυ. Κι ἂν δὲν μπορῆτε νὰ λέτε πολλές προσευχές, κάντε μιὰ προσευχή: «**Κύριε, ἐλέησον**», «Κύριε, ἐλέησον», «Κύριε, ἐλέησον». Ἄν τὸ λές μὲ ὅλη τὴν καρδιά σου, εἰσακούεται, κάνεις θαύματα, τὰ ἄστρα κατεβάξεις στὴ γῆ.

Ἐτσι λοιπὸν νὰ ζήσουμε, ἀγαπητοί μου, εὐλογημένοι, μὲ τὸ Χριστό, περιμένοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ προφήτου Ἥλία, καὶ **παρακαλώντας** νὰ σώσῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον: ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος